

NAŁAMAĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 sg m *praet* nałamał się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. nałamać.

Ulec częściowemu złamaniu; tu przen: podupaść:

Szereg: »nakrzywić i nałamać się«: Tak się teraz świat złym stał [] Tak się bárzo nákrzywił y nałamał/ [...] że iuż prawie trzeźczy i rychło się złamać mułi. ReszPrz 72.

Formacje współrdzenne cf ŁAMAĆ.

DD